

การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการพัฒนาผู้ดูแลเด็กปฐมวัย

ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จังหวัดมหาสารคาม

A synthesis of Research Relating to Problems and Ways of Developing Child Caregivers in Child Development Centers in Mahasarakham Province

ศรียกฤษณ์ รังษีวรกุล¹

ปิยาภรณ์ กังสดาร²

บงกชกร ศุภเกษร³

พัชรี ศรีพุทธา⁴

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สังเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของงานวิจัยเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการพัฒนาบุคลากรในด้านต่างๆ ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในจังหวัดมหาสารคาม 2) สังเคราะห์รายละเอียดของงานวิจัยเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการพัฒนาบุคลากรในด้านต่างๆ ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในจังหวัดมหาสารคาม 3) สังเคราะห์ปัญหาและแนวทางพัฒนาผู้ดูแลเด็ก ของงานวิจัยเกี่ยวกับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในจังหวัดมหาสารคาม เป็นงานวิจัยที่เผยแพร่ระหว่างปี พ.ศ. 2544 - พ.ศ. 2557 จำนวน 14 เรื่อง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบบันทึกรายละเอียดของงานวิจัย วิเคราะห์ข้อมูลโดยการสังเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณและข้อมูลเชิงคุณภาพ

ผลการสังเคราะห์งานวิจัย พบว่า

1. งานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์จำนวน 14 เล่ม เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาระดับมหาบัณฑิต ทั้ง 14 เล่ม และสถาบันที่ตีพิมพ์เผยแพร่งานวิจัยมีจำนวน 2 สถาบัน ได้แก่ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม และมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

2. รายละเอียดงานวิจัย พบว่างานวิจัยส่วนใหญ่ มีแนวโน้มการดำเนินการและผลการวิจัยเป็นไปในทิศทางเดียวกัน จำแนกเป็น 2 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่

¹ อาจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

^{2, 3} อาจารย์พิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

⁴ นักวิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ได้รับทุนสนับสนุนวิจัยจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ปี 2557

(1) วัตถุประสงค์ของงานวิจัยคือเพื่อพัฒนาครู/บุคลากรด้านการจัดประสบการณ์/การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมากที่สุด (2) ระเบียบวิธีวิจัยที่ใช้มากที่สุด คือ การวิจัยปฏิบัติการโดยใช้กระบวนการ PAOR ตามแนวคิดของ Kemmis และ McTaggart (3) ตัวแปรที่ศึกษามากที่สุด ได้แก่ ความสามารถจัดทำแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย (4) เครื่องมือที่ผู้วิจัยใช้มากที่สุดตามลำดับ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ แบบสังเกตพฤติกรรมการสอน แบบการประเมินการนิเทศ/แบบประเมินแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ (5) การวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ส่วนใหญ่ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ หาค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และยังมีวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาอีกด้วย ตอนที่ 2 ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านผลการวิจัย/ข้อสรุปสามารถ พบว่า ครู/ผู้ร่วมศึกษามีคะแนนความรู้ความเข้าใจและสามารถจัดกิจกรรมการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัยได้เพิ่มขึ้น (2) ด้านข้อเสนอแนะการนำไปใช้ วิเคราะห์เนื้อหาได้ 4 ประเด็น ได้แก่ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับครูและบุคลากรซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมาย ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับผู้บริหาร ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และกลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา (3) ด้านข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป สามารถวิเคราะห์เนื้อหาได้เป็น 5 ประเด็น ได้แก่ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับครูและบุคลากรซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมาย ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับวิธีการพัฒนาครู ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับผู้บริหาร ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัด และข้อเสนอแนะอื่นๆ ในการทำวิจัยครั้งต่อไป

3. ปัญหาตั้งต้นที่งานวิจัยส่วนใหญ่ได้นำเสนอไว้ คือ ผู้ดูแลเด็กไม่ได้จบการศึกษาด้านปฐมวัย มาโดยตรง และยังขาดโอกาสในการพัฒนาองค์ความรู้ที่ยังพร่องอยู่ และบางแห่งไม่ได้รับการนิเทศ จึงส่งผลกระทบต่อองค์ความรู้ทางวิชาการด้านการศึกษาปฐมวัยและด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง (จิตวิทยา) ซึ่งนำไปสู่ปัญหาด้านบุคลิกภาพของผู้ดูแลเด็ก คือ ขาดความมั่นใจในการจัดกิจกรรม/จัดประสบการณ์ต่างๆ ให้กับเด็กปฐมวัย ในขณะที่แนวทางการพัฒนาผู้ดูแลเด็กที่พบจากการงานวิจัยทั้ง 14 เล่ม พบว่า ภาพรวมของแนวทางการพัฒนาผู้ดูแลเด็กที่นำมาใช้มีหลากหลายวิธี ได้แก่ 1) การจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ โดยเชิญวิทยากรที่มีความรู้ความสามารถมาให้ความรู้และให้คำแนะนำ รวมถึงการนิเทศ 2) การศึกษาดูงานโรงเรียนต้นแบบ 3) การนิเทศติดตาม ทั้งนี้การนิเทศส่วนมากเป็นการนิเทศ 2 รอบ หากการนิเทศรอบที่ 1 ยังไม่ผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้

คำสำคัญ : สังเคราะห์งานวิจัย แนวทางการพัฒนาผู้ดูแลเด็กปฐมวัย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

Abstract

This study aimed 1) to synthesize fundamental data of research relating to problems and ways of developing child caregivers in child care centers in Mahasarakham Province 2) to synthesize details of the research and 3) to synthesize problems and ways of developing child caregivers. Fourteen research used in this study were published between 2001 and 2014. Research tool was a research detailed noting form. Data analysis was used by both quantitative and qualitative syntheses.

The research findings as follows

1. All 14 studies were done in master degree and published by two universities, namely, Mahasarakham University (MSU) and Rajabhat Mahasarakham University (RMU)

2. Details of those studies were found that most of them had the same tendency of process and the same results which divided into 2 parts: art I included 5 items, namely, (1) the most research objective was found to develop caregivers in providing activities for young children; (2) the most research methodology used was PAOR based on Kemmis and McTaggart's concept; (3) the most variable used was an ability of producing a lesson plan for young children; (4) the 3 most tool used were an interview form, a teaching observation form, and a supervising evaluation form/ a lesson plan evaluation form respectively; (5) Data analysis showed that most of statistics used were median percentage and standard deviation including description, Part II contained 3 items, namely, (1) research findings were found that caregivers/ participants had higher scores, got more understanding, and had much more ability of teaching young children; (2) suggestions for implementation were grouped into 4 sections: suggestions for caregivers, suggestions for administrators, suggestions for relating institutions/organizations, and strategies and ways to develop; (3) suggestions for the research in the future were presented in 5 issues, namely, suggestions for caregivers, suggestions for developing caregivers, suggestions for administrators, suggestions for relating institutions/ organizations, and other suggestions.

3. The fundamental problem was unrelated caregivers' education on early childhood program, lacked opportunity of getting more knowledge, and some caregivers were not supervised. As a result, those who graduated from other field than

early childhood education had less knowledge on early childhood education and psychology, for example. This led to personality problems such as low confidence on teaching/ doing activities with young children. The ways to develop caregivers were shown that there was variety of developing as follows: 1) workshop by the expert/s including supervision; 2) field trip on the model school; and 3) the following/ second supervision provided if the first supervision was failed.

Keywords : synthesis of Research, Ways of Developing, Caregivers, Child Development Centers

ภูมิหลังและความสำคัญ

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เป็นสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยประเภทหนึ่งในประเทศไทย เป็นหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการจัดการศึกษาแก่เด็กระดับก่อนประถมศึกษา ควบคุมดูแลโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย จัดตั้งขึ้นตามแนวนโยบายขยายโอกาสทางการศึกษาของรัฐบาล เพื่อเป็นการจัดการศึกษาเชื่อมโยงกันระหว่างชุมชน โรงเรียน สถานอนามัยและวัด อีกทั้งเป็นการแบ่งเบาภาระของพ่อแม่ ผู้ปกครองที่จำเป็นต้องออกไปประกอบอาชีพนอกบ้านในเวลากลางวัน ไม่สามารถดูแลลูกของตนได้ (กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น, 2553) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต่างๆ จึงตั้งกระจายอยู่ทั่วชุมชนในพื้นที่แต่ละอำเภอทั่วประเทศ จังหวัดมหาสารคามประกอบด้วย 13 อำเภอ แบ่งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 139 แห่ง มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในการดูแล 377 ศูนย์ ตั้งแต่มีการจัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขึ้นมา จนกระทั่งปี พ.ศ.2557 มีผู้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในด้านต่างๆ

การศึกษาหรือการวิจัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กส่วนใหญ่ มีวัตถุประสงค์เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้มาใช้ในการพัฒนาการปฏิบัติงานของครูและพัฒนาการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ซึ่งผลการวิจัยที่ได้มีทั้งสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน และมีความแตกต่างกันบ้างในงานวิจัยบางชิ้น จึงทำให้เกิดความสับสนในการค้นหาข้อสรุป และยากต่อการนำไปใช้ การนำผลการวิจัยที่มีอยู่แล้วและเป็นการวิจัยที่ศึกษาเรื่องเดียวกัน ปัญหาเดียวกันหรือใกล้เคียงกัน ทั้งที่เป็นข้อความรู้ที่สอดคล้องกัน หรือขัดแย้งกัน มารวบรวม เรียบเรียง วิเคราะห์อย่างเป็นระบบ และสรุปให้ได้คำตอบหรือให้เห็นประเด็นสำคัญของงานวิจัยเรื่องนั้นให้ชัดเจนหรือเกิดเป็นองค์ความรู้ใหม่ (วรภรณ์ บวรศิริ และสุมิตรา อังวัฒนกุล, 2541) จะช่วยให้งานวิจัยเหล่านั้นเกิดประโยชน์ และนำความรู้ที่ได้ไปใช้ได้อย่างน่าเชื่อถือ

มากยิ่งขึ้น Cooper, 1998) ซึ่งการรวบรวมงานวิจัยมาวิเคราะห์และเรียบเรียง อธิบายสรุปใหม่นี้ เราเรียกกันว่า การสังเคราะห์งานวิจัย

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในประเทศไทยเป็นสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยรูปแบบหนึ่ง ซึ่งจัดตั้งขึ้นมาเพื่อดูแลการศึกษาแก่เด็กระดับก่อนประถมศึกษาในชุมชน ตามแนวคิดที่ว่าเด็กทุกคนในประเทศต้องได้รับการพัฒนาตั้งแต่แรกเกิด ในปัจจุบันจึงมีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอยู่ทั่วทุกชุมชนในประเทศไทย และมีการศึกษาหรือการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาการดำเนินงานและพัฒนาบุคลากรเป็นจำนวนมาก ซึ่งผลการวิจัยมีทั้งได้คำตอบที่แนวทางคล้ายกันและแตกต่างกัน เมื่อนำผลการวิจัยที่ได้จากการทำวิจัยต่างๆ มารวบรวม วิเคราะห์ เรียบเรียงและสรุปให้ได้คำตอบที่ชัดเจนขึ้น เรียกว่าการสังเคราะห์งานวิจัย ทำให้ได้องค์ความรู้ใหม่ที่ได้ประเด็นสำคัญที่ชัดเจนขึ้น สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้และมีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น ด้วยเหตุนี้คณะผู้วิจัยจึงสนใจทำการวิจัยเรื่อง การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการพัฒนาผู้ดูแลเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จังหวัดมหาสารคาม เพื่อนำผลที่ได้มาเป็นแนวทางในการดำเนินงานเพื่อพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและการทำวิจัยครั้งต่อไปเกี่ยวกับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในจังหวัดมหาสารคามต่อไป

วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อสังเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของงานวิจัยเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการพัฒนาบุคลากรในด้านต่างๆ ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในจังหวัดมหาสารคาม
- 2) เพื่อสังเคราะห์รายละเอียดของงานวิจัยปัญหาและแนวทางการพัฒนาบุคลากรในด้านต่างๆ ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในจังหวัดมหาสารคาม
- 3) เพื่อสังเคราะห์ปัญหาและแนวทางพัฒนาผู้ดูแลเด็กของงานวิจัยในด้านต่างๆ ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในจังหวัดมหาสารคาม

ขอบเขตของการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้เป็นการสังเคราะห์งานวิจัย วิทยานิพนธ์ การค้นคว้าอิสระ เกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการพัฒนาบุคลากรด้านต่างๆ ที่ทำการศึกษาในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จังหวัดมหาสารคาม

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยคัดเลือกงานวิจัยที่จะนำมาสังเคราะห์โดยสืบค้นงานวิจัยเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการพัฒนาผู้ดูแลเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จังหวัดมหาสารคาม ดำเนินการสืบค้นจากฐานข้อมูลต่างๆ ได้แก่ 1) สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม 2) ระบบคลังข้อมูลงานวิจัยไทย โดยคณะทำงานเพื่อพัฒนาและบูรณาการระบบข้อมูลวิจัยของประเทศ 3) สำนักวิทยบริการ

และเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ซึ่งจากการสืบค้นคณะผู้วิจัยได้คัดเลือกงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและแนวทางการพัฒนาผู้ดูแลเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จังหวัดมหาสารคาม ที่พิมพ์เผยแพร่ระหว่าง ปี พ.ศ. 2544-2557 จำนวน 14 เรื่อง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบบันทึกรายละเอียดของงานวิจัย เป็นเครื่องมือที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการสำรวจ จัดบันทึกรายละเอียดต่างๆ เกี่ยวกับงานวิจัย โดยแบบบันทึกรายละเอียดของงานวิจัยประกอบด้วย 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของงานวิจัย ตอนที่ 2 รายละเอียดของงานวิจัย และตอนที่ 3 สภาพและปัญหาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. คณะผู้วิจัยสืบค้นงานวิจัยเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการพัฒนาผู้ดูแลเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จังหวัดมหาสารคาม ระหว่าง พ.ศ.2544-พ.ศ.2557 พบว่า ตั้งแต่ปี พ.ศ.2544 เป็นต้นมา มีการทำงานวิจัยเกี่ยวกับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเป็นจำนวนมาก โดยใช้คำสำคัญในการสืบค้นว่า ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จังหวัดมหาสารคาม, ปัญหาบุคลากรศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก, แนวทางการพัฒนาบุคลากรศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
2. คณะผู้วิจัยกำหนดรหัสงานวิจัยจากลำดับงานวิจัยที่สืบค้นได้
3. คณะผู้วิจัยอ่านงานวิจัย และบันทึกรายละเอียดของงานวิจัย ลงในแบบบันทึกรายละเอียดงานวิจัยทั้ง 3 ตอนอย่างละเอียด
4. คณะผู้วิจัยทำการสังเคราะห์งานวิจัยจากแบบบันทึกรายละเอียดงานวิจัยแบ่งเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ และข้อมูลเชิงคุณภาพ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลเชิงปริมาณ สังเคราะห์โดยใช้เทคนิคการแจกแจงนับจำแนกข้อมูลตามหัวข้อและประเด็นของการวิจัย
2. ข้อมูลเชิงคุณภาพ สังเคราะห์โดยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา จำแนกตามหัวข้อในการวิจัย เชื่อมโยงกับทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สรุปผลการวิจัย

คณะผู้วิจัยทำการสังเคราะห์งานวิจัย แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับงานวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า งานวิจัยทั้ง 14 เล่มที่นำมาสังเคราะห์นั้น ได้เผยแพร่ตีพิมพ์ในช่วงระหว่าง พ.ศ.2544–2556 โดยเล่มวิจัยที่พิมพ์เผยแพร่ในช่วงระหว่าง พ.ศ.2540–2549 มีจำนวน 1 เล่ม (2544 = 1) และช่วงระหว่าง พ.ศ.2550 – ปัจจุบัน มีจำนวน 13 เล่ม (2553=5, 2554=2, 2555=4, 2556 = 1, และ 2557 = 1) สถาบันที่ตีพิมพ์เผยแพร่งานวิจัยมีจำนวน 2 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม (มมส.) จำนวน 11 เล่ม และมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม (มรม.) จำนวน 3 เล่ม ภาควิชา/สาขาที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยมี 2 ภาควิชา/สาขา ได้แก่ 1) บริหารการศึกษา (N = 13) และ 2) การศึกษานอกระบบ (N = 1) ระดับการศึกษาของงานวิจัย ได้แก่ ระดับปริญญาโท โดยเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาระดับมหาบัณฑิตทั้งหมด 14 เล่ม

ตอนที่ 2 รายละเอียดของงานวิจัย

ตอนที่ 2.1 รายละเอียดของงานวิจัยในด้าน 1) วัตถุประสงค์ 2) ระเบียบวิธีวิจัย 3) ตัวแปรที่ศึกษา 4) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และ 5) การวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิจัยจำแนกตามรายด้านพบว่า

1) วัตถุประสงค์ที่ถูกระบุมากที่สุดเรียงตามลำดับ ได้แก่ เพื่อพัฒนาครู/บุคลากรด้านการจัดประสบการณ์/การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กได้ (8) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา รองลงมาได้แก่ เพื่อศึกษาความต้องการในการพัฒนาครูผู้ดูแลเด็กในการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ด้านคณิตศาสตร์และด้านวิทยาศาสตร์ (2)

2) ระเบียบวิธีวิจัยที่ผู้วิจัยทำมากที่สุด เรียงตามลำดับ ได้แก่ การวิจัยปฏิบัติการ (Action Research) โดยใช้กระบวนการ PAOR ตามแนวคิดของ Kemmis และ McTaggart (10) รองลงมาได้แก่ การวิจัยปฏิบัติการ (Action Research) โดยใช้กระบวนการ PDCA (1) และการวิจัยเชิงสำรวจ (2)

3) ตัวแปรที่ผู้วิจัยศึกษามากที่สุด เรียงตามลำดับ ได้แก่ ความสามารถจัดทำแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย (11) รองลงมาได้แก่ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์เรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยของครู/ผู้ดูแลเด็ก (10) ความสามารถนำแผนไปจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยตามกรอบรอบเนื้อหาการศึกษาเน้นกิจกรรมหลัก 6 กิจกรรม ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 (10)

4) เครื่องมือที่ผู้วิจัยใช้มากที่สุดเรียงตามลำดับได้แก่ แบบสัมภาษณ์ (11) แบบสังเกตพฤติกรรมการสอน (9) แบบการประเมินการนิเทศ/แบบประเมินแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ (8) แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ (6) แบบทดสอบก่อน -

หลังการอบรมเชิงปฏิบัติการ (5) แบบการประเมินการนิเทศ/ แบบประเมินแผนการจัดประสบการณ์ การเรียนรู้ (4) แบบบันทึกการประชุม (2) แบบบันทึกการนิเทศ (2) แบบสอบถามความพึงพอใจ/ แบบสอบถามความคิดเห็น (2)

5) ด้านการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถสรุปได้เป็น 2 ส่วนได้แก่ ข้อมูลเชิงปริมาณ และข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยด้านข้อมูลเชิงปริมาณผู้วิจัยมีการวิเคราะห์ข้อมูลโดยนำผลคะแนนที่ได้จาก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยต่างๆ มาหาค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละจากนั้นจึงนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมากที่สุดคือ หาค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (6) รองลงมาคือหาค่าเฉลี่ยและร้อยละ (5) หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (2) หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบวิลคอกซัน (1) และหาค่าเฉลี่ยเพียงอย่างเดียว (1) ส่วนข้อมูล เชิงพรรณนาพบว่าผู้รายงานข้อมูลเป็นเชิงพรรณนา (12) และไม่พบว่ามีกรรายงานข้อมูล เชิงพรรณนา (2)

ตอนที่ 2.2 รายละเอียดของงานวิจัยในด้าน 1) ผลการวิจัย/ข้อสรุป 2) ข้อเสนอแนะ ในการนำไปใช้ และ 3) ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป เมื่อจำแนกตามรายด้านพบว่า

1) ด้านผลการวิจัย/ข้อสรุป พบว่าครู/ผู้ร่วมศึกษามีคะแนนความรู้ความเข้าใจ และสามารถจัดกิจกรรมการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัยได้เพิ่มขึ้น (10) ความสามารถเขียน แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เพิ่มขึ้น (10) ครูผู้ดูแลเด็กมีความรู้ ความเข้าใจในการจัดประสบการณ์ พื้นฐานทางคณิตศาสตร์ เพิ่มขึ้น (1) ครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ วิทยาศาสตร์เป็นอย่างดี ครูมีความมั่นใจในการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์วิทยาศาสตร์ และมีความ มั่นยำในเนื้อหามากขึ้น (1) พัฒนาการเด็กปฐมวัยด้านร่างกาย อารมณ์จิตใจ สังคม และสติปัญญา เพิ่มขึ้นทุกด้าน (1) ครูมีระดับความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยนั้นมีค่าเฉลี่ย เพิ่มขึ้นอยู่ในระดับมากทุกด้าน (1) ความพึงพอใจของผู้ดูแลเด็กในการพัฒนาการจัดประสบการณ์ การเรียนรู้แบบบูรณาการโดยภาพรวมมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด (1)

2) ด้านข้อเสนอแนะการนำไปใช้ สามารถวิเคราะห์เนื้อหาได้เป็น 4 ประเด็น ได้แก่ 1) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับครูและบุคลากรซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมาย 2) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับผู้บริหาร 3) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 4) กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา

3) ด้านข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป สามารถวิเคราะห์เนื้อหาได้เป็น 5 ประเด็น ได้แก่ 1) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับครูและบุคลากรซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมาย 2) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับวิธีการ พัฒนาครู 3) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับผู้บริหาร 4) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัด และ 5) ข้อเสนอแนะอื่นๆ ในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ตอนที่ 3 สรุปปัญหาและแนวทางพัฒนาผู้ดูแลเด็ก

ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาตั้งต้นที่งานวิจัยส่วนใหญ่ได้นำเสนอไว้ คือ ผู้ดูแลเด็กไม่ได้จบการศึกษาด้านปฐมวัยมาโดยตรง และยังขาดโอกาสในการพัฒนาองค์ความรู้ที่ยังพร่องอยู่ บางแห่งไม่ได้รับการนิเทศจึงส่งผลกระทบซึ่งเป็นปัญหาต่อเนื่องลำดับถัดมา ได้แก่ ปัญหาด้านองค์ความรู้ทางวิชาการด้านการศึกษาก่อนวัยและด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง (จิตวิทยา) เช่น ไม่มีความรู้ความเข้าใจในการจัดประสบการณ์ด้านต่างๆ/ ไม่มีความรู้ความเข้าใจและไม่สามารถเขียนแผนการจัดประสบการณ์/ ไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาก่อนวัย พ.ศ.2546 / ขาดการวางแผนการจัดกิจกรรม/ ไม่มีความรู้ความเข้าใจในการวัดและประเมินความพร้อมของเด็กปฐมวัย/ ไม่มีความรู้ด้านการผลิตสื่อใช้สื่อ การสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน และการมีปฏิสัมพันธ์กับเด็ก/ ไม่มีเทคนิคในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาเด็กองค์รวมอย่างเหมาะสม/ ไม่สามารถจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาก่อนวัย พ.ศ.2546 / ขาดทักษะในการจัดประสบการณ์และการควบคุมชั้นเรียน/ ไม่สามารถนำนวัตกรรมมาปรับหรือประยุกต์ใช้กับเด็กได้อย่างเต็มศักยภาพ ซึ่งปัญหาทั้งหมดนี้นำไปสู่ปัญหาด้านบุคลิกภาพของผู้ดูแลเด็ก คือ ขาดความมั่นใจในการจัดกิจกรรม/จัดประสบการณ์ต่าง ๆ ให้กับเด็ก

แนวทางการพัฒนาผู้ดูแลเด็กที่พบจากการงานวิจัยทั้ง 14 เล่ม พบว่า ภาพรวมของแนวทางการพัฒนาผู้ดูแลเด็กที่นำมาใช้มีหลากหลายวิธี ได้แก่ 1) การจัดอบรมเชิงปฏิบัติการโดยเชิญวิทยากรที่มีความรู้ความสามารถมาให้ความรู้และให้คำแนะนำ รวมถึงการนิเทศ 2) การศึกษาดูงานโรงเรียนต้นแบบ 3) การนิเทศติดตาม ทั้งนี้การนิเทศส่วนมากเป็นการนิเทศ 2 รอบ หากการนิเทศรอบที่ 1 ยังไม่ผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้

อภิปรายผล

1. ปัญหาและแนวทางการพัฒนาผู้ดูแลเด็กที่พบจากการงานวิจัยนี้ ช่วยสะท้อนให้เห็นภาพรวมของปัญหาที่เกิดขึ้นจริง รวมทั้งแนวทางที่ถูกนำมาใช้เพื่อพัฒนาที่มีประสิทธิภาพ เนื่องจากผลการสังเคราะห์ทำให้ทราบว่า ปัญหาตั้งต้นที่งานวิจัยส่วนใหญ่ได้นำเสนอไว้ คือ ผู้ดูแลเด็กไม่ได้จบการศึกษาด้านปฐมวัยมาโดยตรง และยังขาดโอกาสในการพัฒนาองค์ความรู้ที่ยังพร่องอยู่ บางแห่งไม่ได้รับการนิเทศจึงทำให้ส่งผลกระทบซึ่งเป็นปัญหาต่อเนื่องอื่น ๆ ตามมา นอกจากนี้ยังทำให้ทราบเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาผู้ดูแลเด็กที่นำมาใช้มีหลากหลายวิธี ได้แก่ 1) การจัดอบรมเชิงปฏิบัติการโดยเชิญวิทยากรที่มีความรู้ความสามารถมาให้ความรู้และให้คำแนะนำ รวมถึงการนิเทศ 2) การศึกษาดูงานโรงเรียนต้นแบบ 3) การนิเทศติดตาม ข้อค้นพบเหล่านี้สะท้อนให้เห็นถึงประโยชน์ของการสังเคราะห์งานวิจัยตามที่กรมการฝึกหัดครู (2535) ได้ระบุไว้ว่าประโยชน์จากการสังเคราะห์งานวิจัยมี 3 ประการ ดังนี้ 1) ได้ทราบข้อมูลของการจัดการศึกษาในลักษณะภาพรวมของผลการวิจัย ซึ่งจะใช้เป็นแนวทางเลือกหนึ่งในการจัดและพัฒนาศึกษาด้าน ต่าง ๆ ในแต่ละระดับชั้น ได้แก่ ด้านหลักสูตรและ

การเรียนการสอน ด้านตัวผู้เรียน ด้านบริหาร วางแผน และนิเทศการศึกษา ด้านวัดและประเมินผล การศึกษา และด้านบริการชุมชน ตลอดจนถึงด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา 2) มีข้อมูลเกี่ยวกับ สภาพที่เป็นจริงและปัญหาอุปสรรคของการจัดการศึกษาเสนอหน่วยงานทางการศึกษาและหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาเพื่อการปรับปรุงและพัฒนาการศึกษาของประเทศสืบไป และ 3) ได้แนวทางในการทำวิจัยทางการศึกษาในเรื่องและด้านที่ยังขาดแคลนและมีความจำเป็น ทั้งนี้ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังจะได้รับประโยชน์จากข้อมูลการสังเคราะห์ดังกล่าว เพื่อนำมาการดำเนินงานของศูนย์ตามที่กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น (2553) ระบุไว้ว่าบุคลากร ที่เกี่ยวข้องในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กประกอบด้วย หัวหน้าศูนย์ ครูผู้ดูแลเด็ก ผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็ก ผู้ประกอบการ ภารโรง และพนักงานจ้างที่ปฏิบัติหน้าที่อื่นจะต้องมีคุณสมบัติ บทบาทหน้าที่ และความรับผิดชอบในการ ปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีศักยภาพในการจัดการศึกษา อบรม เลี้ยงดู และส่งเสริมพัฒนาการสำหรับเด็กเล็กได้อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการด้วยความเหมาะสม อย่างมีคุณภาพ

2. วิธีการสังเคราะห์ในงานวิจัยนี้ใช้รูปแบบการสังเคราะห์ทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุรัตน์ สิงห์เวียง (2543) ที่ได้ศึกษาการสังเคราะห์งานวิจัยวิทยานิพนธ์ ระดับมหาบัณฑิตสาขาการศึกษาปฐมวัยระหว่างปีพุทธศักราช 2529-2541 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ สังเคราะห์ข้อความรู้ในวิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิตสาขาการศึกษาปฐมวัย ระหว่างพุทธศักราช 2529-2541 ด้วยวิธีการสังเคราะห์เชิงปริมาณและเชิงคุณลักษณะ จำนวนวิทยานิพนธ์ทั้งสิ้น 261 เรื่อง และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของสิริวรรณ จันทร์กุล (2554) ทำการวิจัยเรื่อง การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ ทางการศึกษาคณิตศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับทักษะและกระบวนการทางคณิตศาสตร์ การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ทางการศึกษาคณิตศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับทักษะและกระบวนการ ทางคณิตศาสตร์ เป็นวิทยานิพนธ์ที่เผยแพร่ตั้งแต่ พ.ศ.2532 ถึง พ.ศ.2551 จำนวน 147 เล่ม จาก 8 มหาวิทยาลัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบบันทึกรายละเอียดของวิทยานิพนธ์และแบบบันทึก ผลการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การสังเคราะห์เชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของธารณี พลเยี่ยม (2547) ที่ได้ศึกษาเรื่องการสังเคราะห์งาน วิทยานิพนธ์ทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2540-2545 โดยมี วัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาคุณลักษณะงานวิจัยทางการศึกษาที่ใช้วิธีวิทยการวิจัยเชิงปริมาณและ เชิงคุณภาพ 2) วิเคราะห์คุณภาพงานวิจัย และศึกษาผลของตัวแปรคุณลักษณะงานวิจัยที่มีต่อคุณภาพ งานวิจัย 3) สังเคราะห์ข้อค้นพบจากงานวิจัยทางการศึกษาที่ใช้วิธีวิทยการวิจัยเชิงปริมาณและ เชิงคุณภาพ โดยการสังเคราะห์งานวิจัยที่มีแบบแผนการวิจัยผสมผสานระหว่างวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ

3. ผลที่ได้จากการสังเคราะห์งานวิจัยนี้ได้มีการนำมาจัดเรียงระบบข้อมูลและนำเสนอเป็นหมวดหมู่ โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ 1) ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับงานวิจัย ประกอบด้วย ชื่อเรื่องวิจัย ปีที่พิมพ์ สถาบันที่สังกัด ภาควิชา/สาขา และระดับการศึกษา 2) รายละเอียดของงานวิจัย ประกอบด้วย ตอนที่ 1 วัตถุประสงค์ ระเบียบวิธีวิจัย ตัวแปรที่ศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และการวิเคราะห์ข้อมูล ตอนที่ 2 ผลการวิจัย/ข้อสรุป ข้อเสนอแนะ และ 3) สรุปปัญหาและแนวทางพัฒนาผู้ดูแลเด็ก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุทธิชา มาลีเลิศ (2551) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กวัยอนุบาลในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์การบริหารส่วนตำบลในภาคใต้ โดยศึกษา 4 ด้าน ได้แก่ การจัดการเรียนการสอน การจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ สื่อการเรียนการสอน และการประเมินพัฒนาการ ผลวิจัยพบว่า 1) การจัดการเรียนการสอน ผู้ดูแลเด็กใช้หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 และจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการรอบด้าน คือ กิจกรรมเข้าจังหวะ การร้องเพลง การเล่นและการทำงานร่วมกับผู้อื่น และการเล่านิทาน 2) การจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กส่วนใหญ่มีห้องเรียนชั้นอนุบาลแยกเป็นเอกเทศ ทั้งนี้เน้นที่ความปลอดภัย อากาศถ่ายเท แสงสว่าง การจัดตกแต่งห้องเรียนด้วยป้ายนิเทศ ผลงานของเด็ก และของใช้ส่วนตัวสำหรับเด็กแต่ละคน มีบริเวณของสนามเด็กเล่น และเครื่องเล่นสนาม 3) สื่อการเรียนการสอน ผู้ดูแลเด็กใช้สื่อและซ่อมแซมสื่อที่ผลิตขึ้นเองร่วมกับเด็ก โดยเลือกสื่อที่มีราคาถูก และหาง่ายในท้องถิ่น 4) การประเมินพัฒนาการ ผู้ดูแลเด็กใช้วิธีการสังเกตพฤติกรรมสัปดาห์ละ 1 ครั้งในการประเมินพัฒนาการเด็ก และ 5) ปัญหาที่พบ ผู้ดูแลเด็กมีจำนวนไม่เพียงพอและขาดความรู้ในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แก่เด็ก ขาดแคลนงบประมาณในการจัดซื้อสื่ออุปกรณ์ประกอบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมีพื้นที่จำกัด การจัดสนามเด็กเล่นและเครื่องเล่นสนามมีไม่เพียงพอ และไม่เหมาะสมกับวัยของเด็ก รวมถึงขาดเครื่องมืออุปกรณ์ในการประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้และยังสอดคล้องกับการสรุปผลการวิจัยของดวงกมล จงเจริญ (2552) ที่ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการปฏิบัติงานของผู้นำเครือข่ายผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดสภาพแวดล้อม ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการประเมินผลพัฒนาการและการเรียนรู้ และด้านการสร้างความสัมพันธ์กับผู้ปกครองและชุมชน ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการปฏิบัติงานของผู้นำเครือข่ายผู้ดูแลเด็กทั้ง 4 ด้านโดยรวมจัดอยู่ในระดับการปฏิบัติเหมาะสมมากทุกด้าน คือ ด้านการจัดสภาพแวดล้อม พบว่ามีการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อให้เกิดการเรียนรู้ และมีความปลอดภัย ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า ให้เด็กได้เรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 และเหมาะสมกับพัฒนาการของเด็ก และรายงานผลพัฒนาการและการเรียนรู้ให้แก่ผู้ปกครอง และด้านการสร้างความสัมพันธ์กับผู้ปกครองและชุมชน พบว่า มีการสร้างความสัมพันธ์กับผู้ปกครองและบุคคลในชุมชนโดยการสนทนาพูดคุยอย่างสม่ำเสมอ 2) ปัญหาการปฏิบัติงานของผู้นำเครือข่ายผู้ดูแลเด็ก พบว่า พื้นที่ภายในห้องเรียนคับแคบ สื่ออุปกรณ์ไม่เพียงพอต่อจำนวนเด็ก และมีสภาพเก่า ผู้นำเครือข่ายผู้ดูแลเด็กขาดความรู้ความเข้าใจ

ในการเลือกใช้วิธีการประเมินผลพัฒนาการและการเรียนรู้ที่หลากหลาย และผู้ปกครองมีเวลาไม่เพียงพอ และไม่ให้ความสำคัญในการพัฒนาเด็กโดยงานวิจัยดังที่ได้กล่าวมานี้ได้มีการนำข้อค้นพบจากงานวิจัยที่ได้มาจัดเรียงระบบข้อมูลให้เป็นหมวดหมู่เพื่อนำเสนอผลการสังเคราะห์ที่เกี่ยวข้องกับบุคลากรในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผลที่ได้จากการสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาผู้ดูแลเด็กได้รวบรวมและจัดหมวดหมู่เป็นองค์ความรู้ที่สามารถนำไปใช้เพื่อพัฒนาผู้ดูแลเด็กแห่งอื่นๆ และผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัยที่มีลักษณะการทำงานกับเด็กคล้าย ๆ กัน เช่น ครูระดับปฐมวัยในโรงเรียนที่มีชั้นระดับปฐมวัย เป็นต้น
2. สถาบันหรือหน่วยงานที่มีบุคลากรที่มีเชี่ยวชาญเฉพาะทางด้านการศึกษาปฐมวัยสามารถนำผลจากการสังเคราะห์ไปใช้เพื่อกำหนดเนื้อหาแนวทางการจัดการเรียนการสอน การอบรม และการสัมมนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเนื้อหาในส่วนที่ผู้ดูแลเด็กยังไม่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการศึกษาปฐมวัย ซึ่งจำเป็นต้องเน้นและประเมินความรู้ ความเข้าใจ รวมถึงการปฏิบัติของผู้ที่กำลังศึกษาในสาขาการศึกษาปฐมวัยหรือบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการการศึกษาปฐมวัยในกลุ่มบุคคลอื่น ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัย เช่น พ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูระดับปฐมวัย ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์สายระดับชั้นปฐมวัย เป็นต้น
2. ควรมีการสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาปฐมวัยในแง่มุมประเด็นอื่น ๆ เช่น องค์ความรู้ทางการศึกษาปฐมวัย รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย ปัญหาของเด็กปฐมวัย แนวทางการพัฒนาเด็กปฐมวัย เป็นต้น
3. ควรมีการสังเคราะห์งานวิจัยลักษณะเดียวกันในจังหวัดอื่นๆ หรือในระดับภาค เช่น ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้ เป็นต้น
4. ควรมีการนำหรือประยุกต์วิธีการสังเคราะห์จากงานวิจัยนี้ไปใช้สังเคราะห์งานวิจัยของศาสตร์สาขาอื่น ๆ เพื่อจะได้นำผลของการสังเคราะห์ไปใช้ให้เกิดประโยชน์

เอกสารอ้างอิง

Cooper, H., M. Synthesizing Research: A Guide for Literature Reviews. Michigan :

SAGE Publications, 1998.

กรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ. รายงานการสังเคราะห์งานวิจัยทางการศึกษา ของบุคลากร

กรมการฝึกหัดครู. กรุงเทพฯ : กรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ, 2535.

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. มาตรฐานการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครอง

ส่วนท้องถิ่นปี พ.ศ. 2553. กรุงเทพฯ : มปท., 2553.

ดวงกมล จงเจริญ. สภาพและปัญหาการปฏิบัติงานของผู้นำเครือข่ายผู้ดูแลเด็ก ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย, 2552.

ธารินี พลเยี่ยม. การสังเคราะห์งานวิทยานิพนธ์ทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2540-2545. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,

2547.

วราภรณ์ บวรศิริ และสมิตรา อังวัฒนกุล. การสังเคราะห์งานวิจัยด้านการเรียนการสอนในประเทศไทย.

กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

สิริวรรณ จันทร์กุล. การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ทางการศึกษาคณิตศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับทักษะและ

กระบวนการทางคณิตศาสตร์. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,

2554.

สุรัตน์ สิงห์เวียง. การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิตสาขาการศึกษาปฐมวัย ระหว่าง

ปีพุทธศักราช 2529-2541. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,

2543.

สุทธิชา มาลีเลิศ. สภาพและปัญหาการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กวัยอนุบาลในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

ขององค์กรบริหารส่วนตำบลในภาคใต้. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย, 2551.